

Avançament editorial: A 'Crònica de la independència' (Columna), Patrícia Gabancho es pregunta qui proclamaria la sobirania de Catalunya, com, quan i què passaria després

Independència ficció

L'hemicycle del Parlament de Catalunya des de la zona destinada a la premsa i al públic durant una sessió plenària ■ CÉSAR RANGEL / AFP

Un balanç fet el 2037

Patrícia Gabancho (Buenos Aires, 1952) repassa en 275 pàgines com podria ser el procés d'independència de Catalunya. Situa els fets l'any 2010, però la ficció de la ficció l'escriu Daniel F.G., un científic català, l'any 2037, quan rep l'encàrrec de fer un balanç dels 30 anys dels fets.

L'escriptora i periodista Patrícia Gabancho fa servir un original recurs per explicar com seria la proclamació de la independència de Catalunya: s'imagina com ho farien historiadors, polítics, periodistes i mitjans reals, des de Salvador Cot a Tian Ribà, Marta Lasalas, Vicenç Villatoro, Desclot, Xavier Bosch, Jordi Barbeta o Lluís Bou.

AVUI. 27 de maig de 2010. Lluís Bou

Crònica. **Consigna general: mantenir la calma.** La prudència marca els gestos polítics l'endemà de la independència. Barcelona es va despertar estranyament serena l'endemà de la independència. Com diuen que va passar després de l'11 de setembre de 1714, tothom –potser amb algunes baixes– va anar cap a la feina com si res. Les edicions dels diaris, però, es van exhaurir. I molts catalans feien cara d'haver dormit poc, pendants dels televisors, els telèfons mòbils, les ràdios i les edicions especials dels diaris. Ahir hi va haver set de notícies, perquè els rumors contradictoris circulaven a tort i a dret. Tornem a situar els fets.

Com és sabut, el govern català i la majoria de diputats i diputades es van quedar al Parlament tota la nit del dia 25, dia de la proclamació d'independència, i no van començar a marxar cap a casa fins ben entrat el dia 26, ahir per al lector, un cop comprovat que no hi hauria fets imprevistos. Ahir al migdia, el president Roca i Junyent va fer una compareixença davant la premsa, amb aspecte cansat però serè, i va traçar un full de ruta optimista i fins i tot vibrant. Va tornar a llançar un missatge de fraternitat envers Espanya, va assegurar que no tenia cap cita concreta per veure's amb el president Ruiz-Gallardón i va comunicar la immediata sortida d'un enviat es-

pecial català cap a la Unió Europea per tal d'aconseguir l'ajut comunitari al desenvolupament pacífic i democràtic del procés. Va anunciar també que considerava el govern en funcions, a causa del canvi de circumstància política, però plenament legítim per fer una doble tasca: la de gestionar el dia a dia de cada una de les conselleries, per una banda, perquè el país no pot aturar la seva marxa, i la d'establir els paràmetres de la negociació amb l'Estat espanyol, una negociació que va anunciar que seria "complexa, dura, a estones antipàtica, però sempre justa i ponderada". Preguntat respecte d'aquest punt, va dir que s'haurien de convocar eleccions en un horitzó no gaire llunyà, que no va precisar. "No més de sis mesos –va dir–, però primer cal convocar el referèndum". En cap cas, va dir Roca i Junyent amb un somriure explícit, no té previst desplaçar-se a Madrid per parlar amb el govern espanyol.

El president del govern espanyol, després de la declaració formal, i d'urgència,

“Ahir al migdia el president Roca i Junyent va fer una compareixença davant la premsa, amb aspecte cansat però serè”

del dia 25, en la qual va anunciar que posaria en marxa el procediment legal per anul·lar l'autonomia catalana, ha convocat per avui la reunió plenària del Senat, que segons l'article 155 de la Constitució té potestat per procedir en aquest sentit. Els senadors catalans majoritàriament s'abstindran d'assistir-hi, amb excepció, i no pas confirmada, dels del PSOC-PSOE i el PP. Els juristes de la Generalitat consideren, però, que el govern espanyol ja no té cap autoritat sobre Catalunya i que no pot, per tant, actuar sobre els poders públics catalans. Qualsevol determinació que prengués el Senat estatal no seria operativa a Catalunya des del moment que ha entrat en vigor la independència, és a dir, des que aquesta ha estat votada pel Parlament en l'acte de sobirania. Així sembla haver-ho entès també la Unió Europea, que hauria transmès un missatge rotund al govern espanyol, en el sentit que aturés qualsevol moviment contra Catalunya a l'espera de la convocatòria del referèndum. Aquesta convocatòria haurà de ser immediata, segons va insistir –en aquest cas públicament– la presidència europea.

Segons el que va transcendir, la comunicació d'aquesta actitud ferma de la Unió Europea ja hauria estat traslladada al president espanyol després de la proclama independentista del Parlament. Les mateixes fonts asseguren que va ser aquesta interpel·lació política europea la que va convèncer Ruiz-Gallardón d'evitar qualsevol moviment de tropes. Tot i que el rumor d'una acció militar contra el Parlament va circular amb insistència [...]. ■